

A KÖNYV CÉLKITŰZÉSE

A következők során sajátos módon igyekszünk megvilágítani a keresztény hitet: a filozófiai gondolkodás útján.

Az Istenbe vetett hit filozófiai megvilágítására akkor vállalkozhatunk, ha előbb megvizsgáljuk a hit általános formáit, amelyek még nem sajátosan keresztény természetűek, de, úgy vélem, nélkülük a keresztény hit nem lehetne az, ami.

A hit általánosabb formáiként a következőket jelölhetjük meg: először is azt a hitet, amelyet létmegalapozó hitnek nevezhetünk, mivelhogy ez teszi egyáltalán lehetővé az emberi létezést; mivel tehát az egész létezést lehetővé teszi, akár transzcendentális hitnek is nevezhetjük. Behatóbb vizsgálódásaink során megmutatkozik majd, hogy ez a transzcendentális hit bennfoglaltan már vallásos hit. Ennélfogva azután azt kell majd feltárnunk, hogyan alakulhat át ez a bennfoglalt hit kifejezett istenhitté. Mindezen túl azonban azt is meg kell világítanunk (szintén egészen általános alapon), mit jelent az, hogy számos esetben hittel viszonyulunk embertársainkhoz.

E teljességgel általános megfontolások alapján azután végül arról a kérdésköréről ejtünk majd szót, amelynek megközelítésén kezdettől fogva fáradoztunk: annak az Istenbe vetett hitnek a kérdéséről, amely a hívő ember meggyőződése szerint Istent végérvényesen kinyilatkoztató Jézus által valósul meg.

Ezt a – röviden felvázolt – gondolatmenetet filozófiai úton kell kidolgoznunk. Közelebről ez azt jelenti, hogy a gondolkodás útján kell feltárnunk létezésünknek azt a megvalósulásmódját, amelyet – különböző értelemben – hitnek nevezünk. Ennek érdekében először is az emberi létezésnek és az emberi létezés lehetséges formáinak a struktúráját kell elemeznünk.